

25-N, Dia Internacional per l'Eliminació de la Violència envers les Dones

Les dones i els homes de CCOO de Catalunya exigim, una vegada més, la fi de la violència contra les dones pel sol fet de ser-ho.

Aquest 25 de Novembre, Dia Internacional per l'Eliminació de la Violència envers les Dones, volem recordar el compromís i la lluita de les persones sindicalistes davant totes les manifestacions de discriminació i violència. Primer, als llocs de treball i a les empreses, i, després, davant el poder econòmic, polític i institucional, i a la societat en general.

Malgrat la conscienciació social i els esforços legislatius per erradicar totes les formes de violència a totes les etapes de la vida de les dones, aquest 2022 han estat assassinades 11 dones a Catalunya, d'un total de 66 dones a l'Estat espanyol, i també s'ha assassinat un nen en el marc de la violència vicària.

Els feminicidis o assassinats masclistes són el resultat més greu d'una violència estructural que té el seu origen en el domini, el control i l'abús de poder que el patriarcat atorga a l'home per mantenir el control sobre les dones. Els episodis de punxades a dones, durant l'estiu, són una manera més de fomentar i crear un clima de sotmetiment i control sobre les dones i els seus cossos i d'expulsar-les dels espais públics i d'oci. És la reacció ferotge del patriarcat, que es defensa amb dents i ungles dels avenços del feminisme.

Un control que s'exerceix en la seva màxima crueltat a països com l'Iran i l'Afganistan, on la situació de gana accelera els matrimonis forçats com a mera transacció. L'assassinat d'una noia kurda per la policia iraniana ha suposat una onada de suport a les dones iranianes arreu del món. Però també es manifesta als Estats Units, amb la seva ofensiva contra el dret a l'avortament. I a Itàlia i a Espanya, on els partits d'extrema dreta que ocupen llocs de govern fan discursos negacionistes i retrògrads en un intent de manipulació del llenguatge tot reconeixent la violència intrafamiliar i desnaturalitzant la violència masclista.

La guerra a Ucraïna ens ha demostrat la feblesa dins de la Unió Europea. En contextos de guerra, les dones i les nenes són víctimes de violència sexual, física i psicològica, ja que històricament han estat usades com a trofeus de guerra. Aquests conflictes també expulsen les dones, que són desplaçades i tornen a patir violència amb l'estatus de refugiades. Moltes de les dones participen activament

a la primera línia de foc, però, tot i així, un cop acaba la guerra, quan tornen a casa, són rebutjades i apartades per la societat a causa de les seves ferides. És el contrari del que passa amb els homes: les seves ferides esdevenen elements d'heroïcitat.

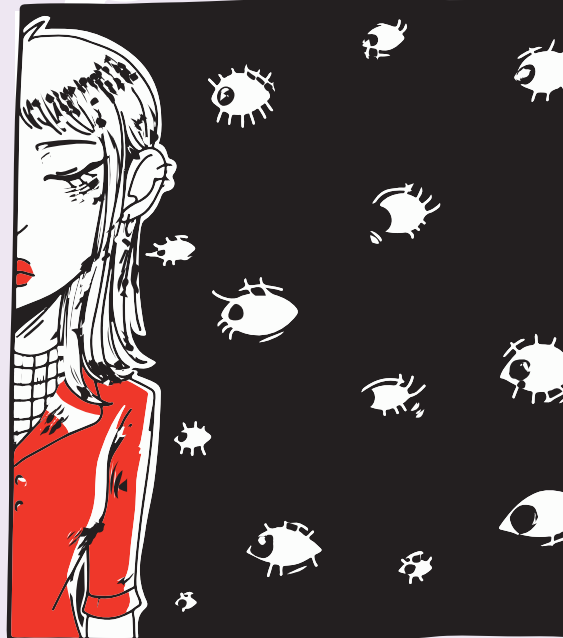
No només queda un llarg camí per eliminar les violències contra les dones. Encara no hem posat fi al tràfic de persones que afecta massivament les dones, a l'explotació sexual i reproductiva, als matrimonis forçats, a les mutilacions genitals femenines, a la pornografia utilitzada com a material didàctic d'educació sexual pel nostre jovent, a la cosificació, a la hipersexualització i a la feminització de la pobresa. Avui encara correm el risc de retrocedir en drets ja conquerits.

Les darreres sentències dels tribunals davant les agressions comeses per policies i altres són un clar exemple de com encara el patriarcat i el masclisme estan instal·lats al sistema i a la cultura. Per això cal trencar amb els estereotips de gènere que ens oprimeixen. Cal una educació sexual integral al llarg de la vida de totes les persones. Cal que entre totes i tots fem possible la transformació del model actual basat en la desigualtat entre dones i homes envers un nou model just i igualitari.

Malgrat els esforços legislatius, com la coneguda llei del "només sí és sí", la violència contra les dones constitueix un atemptat contra el dret a la vida, a la seguretat, a la llibertat, a la dignitat i a la integritat física i psíquica de les dones, i, per tant, és un obstacle per a una societat democràtica. Per això hem de situar la lluita contra les violències masclistes a la centralitat de la vida social i política, amb una implicació total i absoluta de tots i totes: poders, institucions, organismes, empreses, persones treballadores i ciutadania.

Des de CCOO ens comprometem a seguir treballant per incloure la lluita per la igualtat i contra la violència masclista en tots els àmbits d'actuació sindical i des dels espais de concertació en la negociació de protocols preventius i d'actuació davant l'assetjament sexual i per raó de sexe.

Continuem oferint i enfortint la xarxa dels nostres locals com a portes violetes — espais segurs per a dones víctimes de qualsevol tipus de violència masclista— i els serveis del Servei d'Informació i Atenció a la Dona (SIAD).

NO CESSAREM D'EXIGIR:

- Un registre estadístic oficial que reculli el nombre de dones víctimes de violència que passen pels serveis especialitzats d'atenció, suport i assessorament, per determinar el volum de recursos necessaris per posar fi al flagell de les violències de gènere.
- Un circuit de denúncia d'agressions que protegeixi i no revictimitzi la persona agredida.
- Unes atencions i cures especials de la salut de les dones grans, així com la protecció jurídica contra els maltractaments i els abusos que pateixen davant de les situacions que les fan vulnerables.
- Un registre públic i obligatori dels protocols d'assetjament sexual i/o per raó de sexe a les empreses.
- Una dotació específica a la Inspecció de Treball perquè pugui detectar i combatre les empreses que incompleixen les seves obligacions respecte dels protocols d'assetjament i dels plans d'igualtat.
- La transposició a la normativa laboral, després de la ratificació del Conveni 190 de l'OIT, per garantir la regularització del dret de les treballadores de la llar així com la generació d'eines a la Inspecció de Treball i Seguretat Social per poder desenvolupar la seva tasca de vigilància de la norma als domicilis particulars per damunt de la inviolabilitat d'aquests.